Lieta Nr.30155000168625

Lietvedības Nr.1A/25/3616

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2026.gada 27.aprīlī

Tiesa šādā sastāvā :tiesnese K.Maike

Rakstveida procesā izskatīja /Persona A/ sūdzību par Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 31.oktobra lēmumu Nr.30155000168625-4.

Aprakstošā daļa

[1] Ar 2025.gada 3.septembra Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Transporta kontroles dienesta amatpersonas lēmumuNr.30155000168625-1uzsākts administratīvā pārkāpuma process. Lēmumā norādīts, kaRīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Transporta kontroles dienesta amatpersonas 2025.gada 30.augustā plkst.17.33 /Adrese A/, veicot kontrolbraucienu ar vieglo automobili /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kuru vadīja nenoskaidrota persona, pārvadātājs – /Nosaukums A/ vienotais reģ. Nr./reģistrācijas numurs/, konstatēja, ka autotransporta līdzekļa salonā uz priekšējā paneļa pasažiera pusē nav izvietota informācija par vadītāju un pārvadātāja nosaukums. Tādējādi, veicot pasažieru komercpārvadājumu ar vieglo automobili, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kad nav ievērotas MK noteikumu Nr.389 16.punkta prasības, vadītāja darbībās ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas noteikts Autopārvadājumu likuma 57.panta otrajā daļā.

[1.1.] Ar 2025.gada 12.septembra Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Transporta kontroles dienesta amatpersonas lēmumuNr.30155000168625-2par pie atbildības saucamo personu atzīts /Persona A/.

[1.2.] ArRīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Kontroles dienestapriekšnieka vietnieka 2025.gada 25.septembra lēmumu Nr.30155000168625-3 /Persona A/ sodīts ar naudas sodu 10 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst EUR 50 (piecdesmit*euro*) par administratīvo pārkāpumu, kas paredzētsAutopārvadājumulikuma 57.panta otrajā daļā.

[1.3.] ArRīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 31.oktobra lēmumu Nr.30155000168625-4Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Kontroles dienestapriekšnieka vietnieka 2025.gada 25.septembra lēmums Nr.30155000168625-3 atstāts negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidīta.

[2] 2025.gada 20.novembrī tiesā saņemta /Persona A/ sūdzība par Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 31.oktobra lēmumu Nr.30155000168625-4, kurā norādīts, ka lēmumu pārsūdz pilnā apmērā. Norāda, ka vēlas izteikties par konkrēti lietu Nr.30155000168625 un pieņemto lēmumu par fiziskas personas sodīšanu. Šī lieta vispār nevar tikt attiecināta uz fizisku personu, jo komercpārvadājumus šajā gadījumā nodrošina juridiska persona jeb komersants, tādējādi šī likuma norma nav piemērojama uzņēmuma darbiniekam autovadītājam. Papildus Tiesai vēlas sniegt sekojošu paskaidrojumus un pierādījumus gan kā uzņēmuma valdes loceklis, gan kā autovadītājs reizē. 2025.gada 30.augustā ar uzņēmumam vienīgo piederošo pasažieru transporta līdzekli /Transportlīdzeklis A/ valdes loceklis /Persona A/ veica darba pienākumus uzņēmuma labā, tādēļ neviens cits ar minēto TL konkrētajā dienā nav braucis. Kā norāda iestāde, strīds esot par to, vai iestādes amatpersonas lēmumā norādītajā laikā un vietā ir veikušas kontrolbraucienu. Šajā gadījumā vērš tiesas uzmanību uz to, ka šeit ir ne tikai strīds par iepriekšminēto, bet arī par to, vai iestādes amatpersonas ir veikušas autotransporta kontroli un vai vispār ir veikts kontrolpirkums (kontrolpasūtījums), jo lietas materiāliem iestāde nav pievienojusi nevienu darījumu apliecinošu dokumentu. Jo nekādu kontrolpirkumu amatpersona /Persona B/ nav veikusi un tāda dokumenta kontroles dienestam nav. Savukārt sūdzības iesniedzējas rīcībā ir /Nosaukums B/ klientam izrakstīts pakalpojuma rēķins Nr.LV1125-22192 par /Nosaukums A/ autotransporta pārvadājumu /Persona C/ 30.08.2025 adresē /Adrese B/ plkst.17:34. Tādējādi nav skaidrs, kā TL vadītājs ar savu TL šajā datumā plkst.17:33 varēja atrasties lēmumos norādītajā adresē /Adrese A/, sniedzot autopārvadājuma pakalpojumu /Persona B/, kura laikā /Persona B/ veica kontrolbraucienu ar uzņēmuma TL un autotransporta kontroli, ja tajā brīdī patiesībā sniedza pakalpojumu /Persona C/ /Adrese B/. Tieši konkrētu adresi, kur izkāpa /Persona C/ nezin un arī neatceras, jo klients tiek vests ņemot vērā viņa individuālās vēlmes. Par precīziem maršrutiem uzņēmums nekādu datu saglabāšanu neveic, jo uzņēmums neveic regulāros autopārvadājumus. Pēc sūdzības iesniedzējam zināmās informācijas Pašvaldības kontroles dienests organizē autotransporta kontroli saskaņā ar MK noteikumiem Nr.411 (Autopārvadājumu kontroles organizēšanas un īstenošanas kārtība). Pašvaldības kontroles dienests kontroli veic formastērpā un aptur transporta līdzekli izmantojot zizli vai norādot ar roku kontrolējamā autotransporta līdzekļa vadītājam. Lēmumā minētajā datumā nevienu transporta dienesta kontrolieri nav ne saticis, ne redzējis, ne arī kāds kontrolieris ir devis kādas norādes.Ievērojot iepriekš minēto lūdz pilnībā atceltlēmumu par soda piemērošanu un izbeigt lietu.

[3] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.panta noteikumiem 2025.gada 24.novembrīRīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamentam un /Persona A/nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu, izskaidrojot Administratīvās atbildības likuma 198.panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2026.gada 7.aprīlim, vienlaikus paziņojot, ka lietas izskatīšana paredzēta rakstveida procesā 2026.gada 27.aprīlī.

[3.1.] 2026.gada 7.aprīlī tiesā saņemti Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta paskaidrojumi, kuros norādīts, ka sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu. Norāda, ka iestāde pārsūdzētajā lēmumā ir norādījusi plašu un detalizētu pamatojumu sūdzības noraidīšanai, uzskata ka lēmums ir pamatots un atstājams spēkā.

[3.2.] Līdz Rīgas pilsētas tiesas tiesneses 2025.gada 24.novembra lēmumā noteiktajam termiņam – 2026.gada 7.aprīlim, ne arī līdz lietas izskatīšanai, noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

[3.3.] Sūdzības iesniedzējs nav lūdzis lietu izskatīt mutvārdu procesā. Tiesa nesaskata nepieciešamību lietu izskatīt mutvārdu procesā pēc savas iniciatīvas, līdz ar to lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /Persona A/ sūdzība ir noraidāma, bet Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 31.oktobra lēmums Nr.30155000168625-4 atstājams negrozīts, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[4.1.] Administratīvās atbildības likuma 5.pants noteic, kaadministratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka vainojamība ir juridisks jēdziens, kas apzīmē saikni starp darbību vai bezdarbību un tās izdarītāju. Vainojamība ietver divus elementus – 1) objektīvo elementu – faktu, ka konkrētā darbība vai bezdarbība ir attiecināma uz konkrēto personu un 2) subjektīvo elementu – faktu, kas pārkāpuma izdarīšanas laikā persona spējusi apzināties savas darbības nozīmi, kā arī faktu, ka nav juridiski nozīmīgu apstākļu, kuru esība būtu pamats atbrīvot personu no atbildības. Lai pierādītu personas vainojamību administratīvajā pārkāpumā, ir jāpierāda, ka persona ir pārkāpumu izdarījusi (fiziska persona) vai pārkāpumu uz personu var attiecināt (juridiska persona).

Administratīvās atbildības likuma 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

[4.2.] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.pantu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

No sūdzības izriet, ka sūdzības iesniedzējs nav vainojams pārkāpuma izdarīšanā, jo komercpārvadājumus šajā gadījumā nodrošina juridiska persona jeb komersants, tādējādi šī likuma norma nav piemērojama uzņēmuma darbiniekam autovadītājam, kā arī uzskata, ka neviena amatpersona kontroli nav veikusi.

[4.3.] Autopārvadājumulikuma2.pantā noteikts, ka šis likums reglamentē tiesiskās attiecības starp pārvadātāju, autovadītāju, tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju, ekspeditoru, nosūtītāju, saņēmēju un pasažieri, organizējot un izpildot pasažieru un kravas pārvadājumus kā profesionālu darbību.

Autopārvadājumu likuma 29.panta ceturtā daļa noteic, ka pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automobili veic ar pārvadātāja īpašumā vai turējumā esošu M1 kategorijas vieglo automobili, attiecībā uz kuru transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā nav reģistrēts Valsts ieņēmumu dienesta piemērots liegums izmantot autotransporta līdzekli komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili.

Savukārt šī panta astotā daļa noteic, kapasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automobili veic ar autotransporta līdzekli, kas aprīkots ar informāciju par tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju, pārvadātāju un autovadītāju.

Autopārvadājumu likuma 57.panta otrā daļa noteic, ka par pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru vai vieglo automobili veikšanas noteikumu pārkāpšanu, aizliegumu neievērošanu vai nenodrošināšanu ar noteiktām prasībām atbilstošu aprīkojumu izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz simt trīsdesmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

Ministru kabineta 2019.gada 27.augusta noteikumu Nr.389 “Noteikumi par pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili” noteic prasības autotransporta līdzekļa aprīkošanai, kuru izmanto pārvadājumu pakalpojumos un šo noteikumu 16.punkts paredz, kaautotransporta līdzekļa salonā uz priekšējā paneļa pasažiera pusē jāizvieto informācija par autovadītāju – vārds, uzvārds, autovadītāja reģistrācijas numurs taksometra vadītāju reģistrā – un pārvadātāja nosaukums. Minētā informācija jānorāda datorrakstā uz balta fona ar melniem burtiem un cipariem, kuru izmērs ir ne mazāks par trim milimetriem.

[4.4.] Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījisadministratīvo pārkāpumu, neievērojot Ministru kabineta 2019.gada 27.augusta noteikumu Nr.389 “Noteikumi par pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili” 16.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta Autopārvadājumu likuma 57.panta otrajā daļā, tas ir, no lietai pievienotajiem pierādījumiem, tajā skaitā, no 2025.gada 30.augusta vieglā automobiļa pārbaudes akta izriet, ka, veicot normatīvajos aktos noteikto prasību kontroli, konstatēts, kaautotransporta līdzekļa salonā uz priekšējā paneļa pasažiera pusē nav izvietota informācija par autovadītāju un pārvadātāja nosaukums.

Tiesa atzīst par pamatotu pārsūdzētajā lēmumā konstatēto, ka lietā nav gūstams apstiprinājumus sūdzībā norādītajam apgalvojumam, ka Kontroles dienesta amatpersonas nav veikušas pārbaudi Iesniedzēja piederošajam autotransportlīdzeklim un nav iepazinušās ar pārvadājumu veikšanai

nepieciešamajiem dokumentiem. Šāds apgalvojums neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem, turklāt Iesniedzējs Sūdzībai nav pievienojis nekādus pierādījumus, kas apliecinātu šāda apgalvojuma patiesumu.

Tiesa atzīst, ka lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Administratīvās atbildības likuma prasībām.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

[4.5.] Administratīvās atbildības likuma 90.panta trešā daļa paredz, ka bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

Tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti nekādi pierādījumi, kas pierādītu citus apstākļus, nekā tas ir norādīts2025.gada 3.septembra Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Kontroles dienesta amatpersonas lēmumāNr.30155000168625-1par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu.

Tiesai nav pamata apšaubīt Kontroles dienesta kontrolieru pārbaudes laikā sagatavotajos dokumentos iekļautās informācijas patiesīgumu.

Autopārvadājumu likuma 4.^{2}panta pirmā daļa noteic, kapašvaldības transporta kontroles dienests ir pašvaldības izveidota institūcija vai tās noteikta amatpersona, kuras darbības mērķis ir, veicot autopārvadājumu uzraudzību un kontroli, nodrošināt Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem atbilstošus autopārvadājumus.

Savukārt kārtība, kādā pašvaldības transporta kontroles dienests aptur autotransporta līdzekļus, ar kuriem veic pasažieru komercpārvadājumus, noteikta Ministru kabineta 2011.gada 24.maija noteikumu Nr.411 "Autopārvadājumu kontroles organizēšanas un īstenošanas kārtība" 10.^{2}5.apakšpunktā. Proti, Kontroles dienesta amatpersona pārbauda, vai pasažieru komercpārvadājumi ar vieglajiem automobiļiem atbilst attiecīgo autopārvadājumus reglamentējošo normatīvo aktu prasībām.

No minētā secināms, ka Rīgas valstspilsētas pašvaldības izveidotā Departamenta Kontroles dienesta, amatpersonām bija tiesības veikt kontrolpirkumu (kontrolbraucienu) un tā ietvaros pārbaudīt pakalpojuma sniegšanas atbilstību normatīvajiem aktiem.

Tiesa norāda, ka Kontroles dienests savus uzdevumus veic valsts pārvaldes funkciju ietvaros. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa noteic, ka valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Tādējādi secināms, ka Kontroles dienesta kontrolierim, veicot amata pienākumus, nav savu interešu. Līdz ar to, lai gan Kontroles dienesta amatpersonas sastādītie dokumenti (dienesta ziņojums, vieglā automobiļa pārbaudes akts, viņa uzņemtie fotoattēli) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr amatpersonu sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tām pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka Kontroles dienesta amatpersonas ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi.

Tiesa šādus pierādījumus nekonstatē.

[4.6.] Tiesa atzīst, ka iestāde ir veikusi vispusīgu, pilnīgu un objektīvu izpēti par lietas apstākļiem to kopumā un savstarpējā sakarībā un atzinusi, ka sūdzības iesniedzēja darbībās konstatējams Ministru kabineta 2019.gada 27.augusta noteikumu Nr.389 "Noteikumi par pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili" 16.punktā noteiktās kārtības pārkāpums.

[4.7.] Izvērtējusi pārsūdzēto lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētā lēmuma saturs liecina par lietas faktisko apstākļu izvērtējumu, tajā skaitā par sūdzības iesniedzēja norādīto apstākļu izvērtējumu, kā arī pārsūdzētajā lēmumā norādīto motivāciju par administratīvā soda piemērošanas pamatotību un tā apmēru, kas atbilst Administratīvās atbildības likumā noteiktajiem principiem par administratīvā soda piemērošanu. Sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem apstākļiem, kuri nav tikuši vērtēti pārsūdzētajā lēmumā.

[5]Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 13.pantu administratīvais sods ir ietekmēšanas līdzeklis, kas tiek piemērots administratīvo pārkāpumu izdarījušai personai, lai aizsargātu sabiedrisko kārtību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu par izdarīto pārkāpumu, kā arī atturētu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un citas personas no turpmākās administratīvo pārkāpumu izdarīšanas.

Administratīvā soda uzlikšanu reglamentē Administratīvās atbildības likuma 19.pants, kurš noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu piemēro ietvaros, ko nosaka likums vai pašvaldību saistošie noteikumi, kuros paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu (pirmā daļa). Nosakot administratīvā soda veidu un mēru, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pie atbildības saucamās personas personību (juridiskai personai – reputāciju), mantisko stāvokli, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (otrā daļa).

Konkrētajā gadījumā atbilstošiAutopārvadājumu likuma 57.panta otrajai daļai,par pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru vai vieglo automobili veikšanas noteikumu pārkāpšanu, aizliegumu neievērošanu vai nenodrošināšanu ar noteiktām prasībām atbilstošu aprīkojumu izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz simt trīsdesmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

Tātad par šajā normā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu likumdevējs nav imperatīvi noteicis piemērojamā administratīvā soda apmēru, bet atstājis šā jautājuma izlemšanu iestādes kompetencē. Savukārt iestādei rīcības brīvības ietvaros, piemērojot konkrētu administratīvā soda apmēru, nepieciešams izdarīt lietderības apsvērumus, proti, pamatot, kādēļ piemērots naudas sods konkrētas summas apmērā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējam ir piemērots viens no mazākajiem tiesību normā paredzētajiem naudas soda apmēriem, proti, 10 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 50 EUR, kas ir minimālais naudas soda apmērs transportlīdzekļa vadītājam.

Tiesa atzīst, kaRīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i.savā lēmumā ir izvērtējis sūdzības iesniedzējam uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam,un ņemot vērā, ka Autopārvadājumu likuma 57.panta otrā daļa paredz, ka administratīvā atbildība ir piemērojama gan vieglā automobiļa vadītājam, gan pārvadātājam, tiesa, tāpat kā iestāde atzīst, ka ir objektīvs pamats naudas sodapiemērošanai.

[6]Tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē procesuālo tiesību normu, kas regulē administratīvā pārkāpuma procesu un administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas kārtību pārkāpumus, kas būtu par pamatu amatpersonas lēmuma atcelšanai. Kā arī nav konstatējama prettiesiska rīcība, kas radītu šaubas par administratīvā pārkāpuma procesā iesaistīto amatpersonu kompetenci un pierādījumu pieļaujamību.

Tiesa norāda, ka tiesības pārsūdzēt iestādes lēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot tiesai atkārtoti dot vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas lietā jau ir vērtēti. Tiesa vērtē iestādes lēmumā norādīto secinājumu un motivācijas likumību un pamatojumu, bet šī izvērtējuma pamats ir iesniegtās sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pareizību.

Tiesa konstatē, ka sūdzībā nav norādīts neviens jauns pierādījums un apstāklis, jaunas ziņas par faktiem, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, soda noteikšanu un kas nebūtu zināmasaugstākai amatpersonai, pieņemot pārsūdzēto lēmumu un kas būtu par pamatu šī lēmuma atcelšanai.

[7] Fakts, ka sūdzības iesniedzējs par Autopārvadājumu likuma un Ministru kabineta noteikumu izpildi pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltuRīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 31.oktobra lēmumu Nr.30155000168625-4, ar kuru atstāts negrozītsRīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Kontroles dienestapriekšnieka vietnieka 2025.gada 25.septembra lēmums Nr.30155000168625-3 par soda piemērošanu.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatuatcelt pārsūdzētoRīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 31.oktobra lēmumu Nr.30155000168625-4par sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu, kas paredzētsAutopārvadājumulikuma 57.panta otrajā daļā,un tādēļ atbilstošiAdministratīvās atbildības likuma227.panta pirmās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uzAdministratīvās atbildības likuma 198.pantu, 226.pantu,227.panta pirmās daļas 1.punktu, 228.pantu,tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /Persona A/, personas kods /Personas kods /, sūdzību.

Atstāt negrozītu Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 31.oktobra lēmumu Nr.30155000168625-4.

Spriedumu var pārsūdzēt Apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas tiesā (Rīgā, Abrenes ielā 8). Spriedums sastādīts un pieejams e-lietas portālā vai tiesas kancelejā 2026.gada 27.aprīlī.

Tiesnese K.Maike

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu